

La humanitat

Any II : Núm. 245
Barcelona, dimarts, 23 d'agost de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

ELS ENEMICS DEL REGIM

Parlem-ne del general Barrera

El general Barrera, conspirador per temperament, no ha deixat de conspirar des de l'adveniment de la República. Un excés de confiança per part de les autoritats actuals ha fet que l'"ex-virrei" de Catalunya pogués bellugar-se amb tota llibertat.

En sortir darrerament de la presó, a Madrid, el general Barrera va publicar a "El Debate" una lletra "negant que fos monàrquic i afirmant que mai no havia fet res que pogués perjudicar Catalunya". Aquesta lletra constitueix el cas de cinisme més revoltant que hem vist en aquests darrers temps.

El general Barrera, mentre ocupà la Capitania General de Catalunya, no deixà de fer cada dia tasca anticatalana. Cada diumenge, sense excepció, sortia de Barcelona per tal de visitar tal o qual poble. Cal dir que aquestes visites li representaven un negociet gens menyspreable, car cobrava dietes per cada sortida que feia. Així, doncs, la feina de portar l'anticatalanisme per diferents indrets de la terra catalana li era pagada esplèndidament.

A totes les localitats que visitava, el protocol era el mateix. Les autoritats posades per la Dictadura, la Unió Patriòtica local, el Sometent, el rector i les "fuerzas vivas" el complimentaven. Després, l'obligada visita a les escoles i un àpat, que acabava amb els discursos anticatalans de rigor. Moltes banderes bicolors i molta marxa reial. A entrada de fosc, a casa... i a cobrar les dietes.

Els nostres deures informatius ens havien portat mantes vegades a ressenyar aquestes visites. I, per això,

ens semblà massa cinisme dir que "nunca había actuado contra Cataluña". Recordem que un dia, a Montcada, als brindis d'un dinar ofert pel marquès de Casa Pinzón, el general Barrera va dir les següents paraules:

"En Cataluña no habrá prosperidad ni riqueza mientras no sienta el españolismo como lo sentimos nosotros. No habrá progreso para su industria ni sosiego para su comercio, mientras aliente el separatismo..."

I un altre dia, a una revista de "boy-scouts", celebrada prop del Montseny, va adreçar les següents paraules als infants:

"Hablad castellano, que es la única lengua española. Yo resepto el catalán, pero me dolería que mis nietos lo hablaran."

No volem insistir sobre la tasca anticatalana del general Barrera mentre va manar a Catalunya. El record és massa viu. Tampoc volem parlar del monarquisme de l'esmentat general, car tots sabem de sobres que des de l'adveniment de la República no ha fet altra cosa que conspirar contra el règim. Ignorem si es troba a França o si resta amagat a Barcelona, encara que creiem més probable el segon. Sigui allà on sigui, creiem que per la seguretat de la República i per a satisfacció dels elements liberals tan greument ultratjats amb la darrera militarada, el Govern no ha de parar fins a posar-li la mà al coll i portar-lo a fer companyia als seus companys de conxorxa. Representant de l'odiós Martínez Anido a Catalunya, enemic declarat de la República i de la nova estructuració nacional, no ha de merèixer cap bel·ligerància.

UN PENEDIT

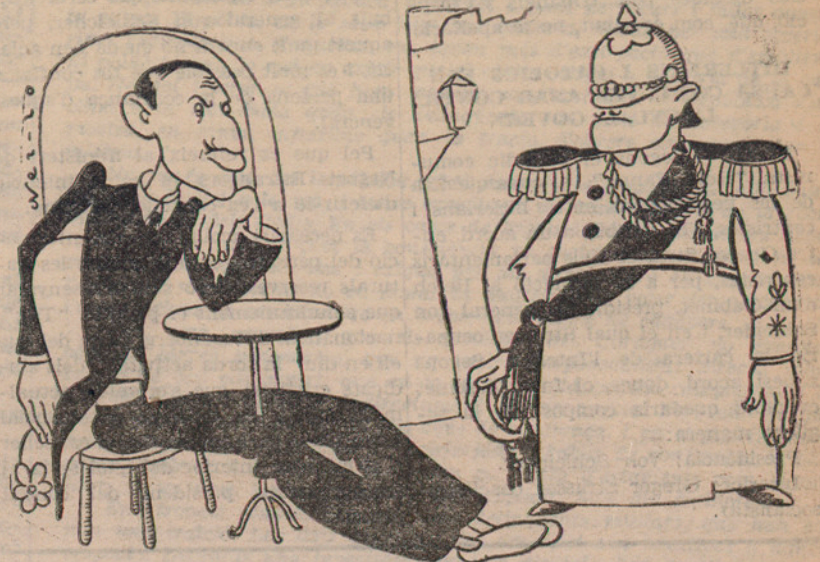
Eduard Aunós, l'ex-ministre de la dictadura, s'ha fet republicà

De totes les figures de la Dictadura, la d'Eduard Aunós, és la que, potser, ha restat més desdibuixada. Ningú en parla ni ningú se'n ocupa.

Com sap tothom, l'ex-secretari d'En Cambó, ex-ministre d'Agricultura i ex-fundador del "partit laborista español", viu a París des de l'adveniment de la República. Viu sense exhibir-se, a tal d'home rossegat pels remordiments... Ara, un amic nostre, enviat de París, ens porta notícies de l'Aunós. I aquestes notícies, no deixen d'ésser interessants.

Eduard Aunós — segons el nostre amic — ha romput totes les seves relacions amb els altres ex-ministres de la Dictadura.

Sembla que fins ha arribat a dir que "ell no havia estat mai monàrquic i que el rei no li mereixia cap simpatia, doncs no tenia cap bona qualitat". També sembla que ha declarat que "havent-lo fet ministre Primo de Rivera — el qual sempre li tingué grans atencions — per dignitat no va deixar-lo i també per solidaritat, seguí als companys a l'exili...". I, per fi, sembla que també ha declarat "que creient la República convenient per a Espanya, no estava conforme amb conspiracions ni maniobres...".

MARTINEZ ANIDO. — Noi, això s'està posant malament... Haurem de cercar un altre ofici.

DECLARACIONS DEL PRESIDENT MACIÀ

La Generalitat es prepara per al traspàs de serveis per a quan sigui aprovat l'Estatut

A la una del migdia, el President de la Generalitat ha rebut els periodistes al seu despatx oficial.

—Com sigui — ha dit — que ahir al vespre, diversos periodistes em preguntaren, a la sortida del Consell de Govern de la Generalitat, si s'havia pres algun acord d'importància, els he fet convocar per tal de donar-los a tots junts una referència del que es tracta.

—Es varen prendre diversos acords per a preparar el canvi de serveis que representa els atribuïts a una simple Diputació Provincial i als corresponents a un Estat autònom. Foren presentats i aprovats alguns decrets que ja coneixeran oportunament, en els quals es prepara la manera d'estructurar i d'ingressar els diversos funcionaris.

En el Consell d'ahir — ha afegit — es va tractar de la dimissió del senyor Bellí i prengué possessió el senyor Valldorriola, que hi era present. El mateix jo que tots els consellers tenim un veritable sentiment per la dimissió del senyor Bellí, puix que es tracta d'una persona d'una gran activitat i d'una perfecta competència per al comès de què fou encarregat. Espero que encara més endavant el senyor Bellí torni a ocupar algun elevat càrrec, sinó a la província de Lleida, que ja ha desaparegut, a les comarques lleidatanes.

El senyor Valldorriola, al qual ja molts anys que coneix, és, també, una persona molt apta per aquest càrrec i ja es podran donar compte de les seves activitats ben aviat. Veuran com serà un digne successor del senyor Bellí.

Seguidament, el senyor Macià ha llegit als periodistes la nota que reproduïm a continuació:

"El Consell, en la seva reunió d'ahir, s'ha preocupat d'establir des d'ara, els fonaments de la futura estructuració administrativa de Catalunya, marcant amb netedat els grups de categories de funcionaris i les garanties de competència que caldrà afegir a cada grup, a fi d'evitar el perill de nodrir els quadros de la Generalitat amb personal que, reclutat amb precipitació, no respongui a la complexa missió que ha de complir.

En fer aquesta ordenació, el Consell ha tingut molt en compte la necessitat de convertir l'Escola d'Administració Local que manté la Generalitat en un actiu planter de funcionaris aptes. Fins ara, la connexió entre la dita Escola i l'escalafó administratiu era inexistent. D'ara endavant, els que obtinguin el títol de Llicenciats d'Administració, sabran del cert que han adquirit un mèrit per a ingressar als càrrecs públics. De seguida, per assegurar el profit d'aquest sistema, el Consell es preocuparà de donar un caràcter pràctic més accentuat als estudis que es cursin a la dita Escola. En la mateixa sessió fou convocat un concurs per a provisió de places vacants i ja han estat aplicats aquests preceptes per demostrar amb fets que no volem que sigui lletra morta.

El Consell també s'ha ocupat de la possibilitat de preparar l'adaptació a les noves necessitats administratives de les actuals plantilles que encara responen a la concepció provincial. En aquest camí, és evident que no es pot avançar amb la velocitat que desitjàvem. Encara no és aprovat l'Estatut, quan ho sigui restarà a fer la tasca complicada del traspàs de serveis... De més a més, l'estructuració definitiva en Departaments de l'organisme governatiu català, ha d'ésser obra del Parlament.

Amb tot, el Consell ha considerat que tenia el deure de preparar la resolució d'aquest problema, tot plantejant-lo amb la màxima netedat possible. A aquest objecte, ha formulat i aprovat el pla d'agrupació de totes les dependències i serveis.

Sens dubte, aquesta superposició d'una estructura administrativa heretada de la Diputació, i d'una estructura política creada amb caràcter provisional, és lluny de l'ideal. Però cal acceptar-la com un mal menor i com a base d'operacions per a la creació de la futura Generalitat.

També el Consell ha començat a preocupar-se del problema de les Comissaries i de llur personal, que ha de gaudir de tots els avantatges que tingui el de les oficines centrals i a més d'aquella satisfacció íntima que és garantia de bon servei."

Després de llegir la nota, el senyor Macià, tot acomiadant-se dels periodistes, els ha comunicat que aquesta tarda aniria a Mollet i demà a Cadaqués.

A preguntes dels periodistes, ha manifestat que el seu viatge a Mollet no té res a veure amb l'assumpte del ferrocarril de Mollet a Caldes, puix que — ha afirmat — oportunament tindrà una entrevista amb els alcaldes afectats.

Els boscos de la Rabassada cremen

A dos quarts de quatre d'aquesta tarda s'ha declarat als boscos de la Rabassada llindants amb el lloc conegut per l'Hostal de l'Arençada, un incendi d'una extensió de quatre quilòmetres.

Es possible que l'incendi nagi estab provocat per l'alta temperatura que patim aquests dies.

A l'hora de tancar aquesta edició sabem que no s'han registrat desgràcies personals i que l'alcalde de la ciutat ha acudit al lloc del sinistre.

La descatalanització d'Andorra

Parlavem dies enrera de la intensa campanya de descatalanització que França està fent a Andorra. La policia, les comunicacions postals i telegràfiques, els transports, tot es decanta cap a França, adquirint el segell uniformista que la veïna República imposa a totes les seves coses. Assenyalàvem dies passats la gravetat del fet, en vigílies del dia en què Catalunya podrà estructurar la seva vida administrativa i pública. Avui ens assabentem d'un nou fet que encara agreujarà més aquest estat de coses.

Des de temps antiquíssim fins als nostres dies Andorra s'havia regit pels seus Usatges o sigui el recull de costums en matèria processal i d'ordre interior. Trobant antiquat aquest règim, la petita República ha demanat a uns juriconsults francesos la confecció d'un Codi Civil modern, si bé tenim motius per a creure que la iniciativa d'aquesta petició no ha sorgit d'Andorra precisament.

Ens dol constatar aquests fets que de mica en mica allunyen de nosaltres una terra germana, fins ara considerada com a catalana. La tasca del bisbe de la Seu d'Urgell, co-Príncep d'Andorra, no ha de merèixer, certament, en aquest sentit, elogis dels catalans.

El Sr. Companys conferència amb el president Macià

A la sortida, diu que l'Estatut serà aprovat a fi de mes

El cap de la minoria catalana al Parlament, senyor Lluís Companys, que sortí ahir vers Madrid, conferència abans amb el senyor Macià.

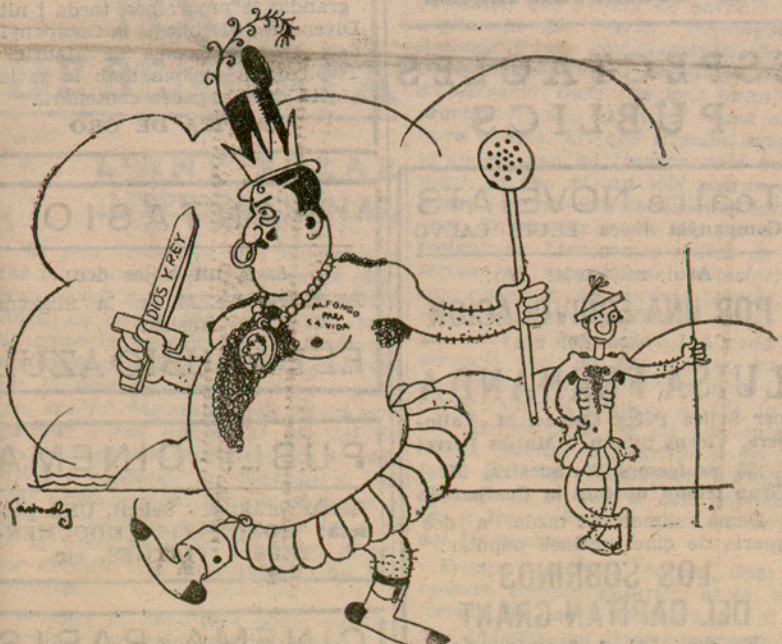
En sortir del despatx del President li preguntàrem si creia com el senyor Serra i Moret que l'Estatut restarà aprovat en quatre o cinc sessions, responguent així:

—Sí; però serà en sessions dobles.

—Així, l'aprovació...

—Per a finals de mes i per al deu de setembre les vacances parlamentàries, una vegada aprovada la Reforma Agrària.

Preguntat sobre altres extrems, el cap de la minoria catalana evadí la resposta, tot i dient que per les seves moltes ocupacions no tenia temps per a ocupar-se d'altres afers que no fossin pròpiament els del Parlament.

A Guinea es prepara un alçament monàrquic...

EMBOLICS ENTRE NOBLES I PILLETS

EL PRINCEP DE BORBO, ERA L'ANOMENAT LORIOLI?

Roma. — M. Guelfo Cirini publica en el "Corriere della Sera", un recitat d'un altercat que va tenir en un hotel d'Atenes, amb la víctima del carrer Bouloi, que en aquell temps, ja es feia passar pel príncep Edgar de Borbó, es deia coronel de l'exèrcit espanyol i pretendent al tron d'Albània. El suposat coronel havia pronunciat, en francès, paraules contra Itàlia, que varen ésser contestades violentament pel periodista del "Courrier della Sera", al qual el príncep va fer totes les rectificacions.

El periodista italià, continua dient:

Un llarg viatge i la guerra, varen fer-me oblidar l'incident d'Atenes. Un dia, em sembla que era a l'any 1917, vaig llegir en un diari, una notícia que va recordar-me aquell fet amb una certa desil·lusió: aquell home d'Atenes, el nom, els títols, graus militars, aventures balcàniques, pretensions al tron d'Albània, tot s'acordava, havia estat detingut a Itàlia i condemnat per diversos fets. Els diaris d'aquell temps, deien que es tractava d'estafes i d'espionatge. Deien, també, que els fets havien passat l'any 1915.

Estic segur — diu el periodista italià — que més tard va haver-hi el procés. Va resultar d'aquest procés, que l'anomenat príncep de Borbó, no era altre que un desgraciat que s'anomenava simplement Lorioli. Jo que estava tan satisfet d'haver pogut dir imbècil a un príncep de sang blava! Això va fer-me riure i no vaig pensar-hi més. Avui, el fet divers arribat de París, ens torna a la memòria aquest aventurer. De nou, el Lorioli, havia esdevingut, per a tothom, el príncep Edgar de Borbó. El Lorioli, condemnat pels tribunals italians, s'havia eclipsat, desaparegut i fins en les cròniques del fet, no es parlava per res d'aquest nom. Per què?

Es un detall curiós, el que es diu del suposat príncep Edgar de Borbó, identificat com essent Lorioli i condemnat, que la cort espanyola s'hagi tant interessat per la seva sort, fins a obtenir per la condemnaació pronunciada contra d'ell, va ésser canviada per una inofensiva expulsió.